

Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Udgivet år og sted | Publication time and place:

Fysiske størrelse | Physical extent:

Aakjær, Jeppe.

Esper Tækki : en Sallingbo-Empe.

Kjøbenhavn ; Kristiania : Gyldendal, 1913

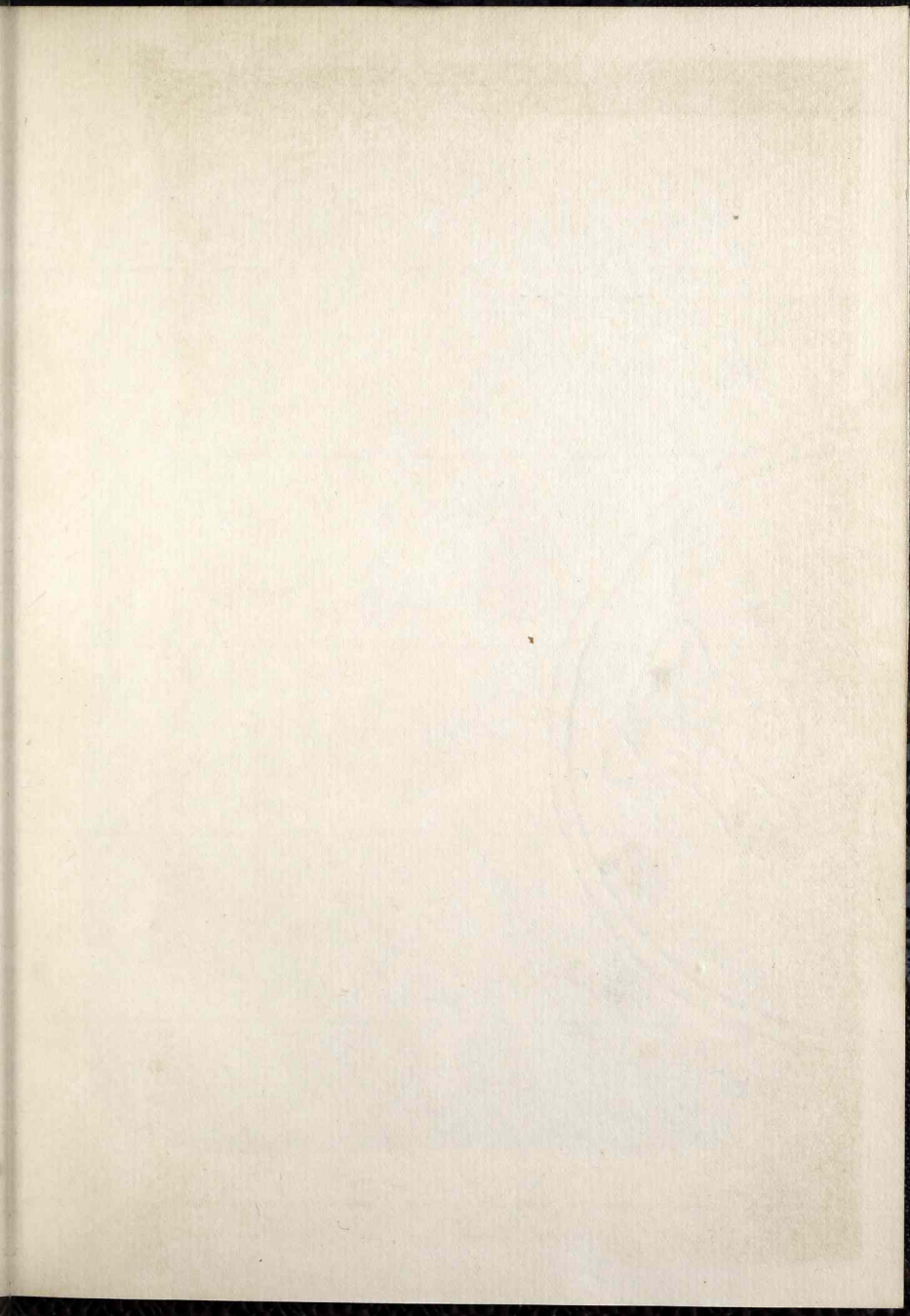
59 s.

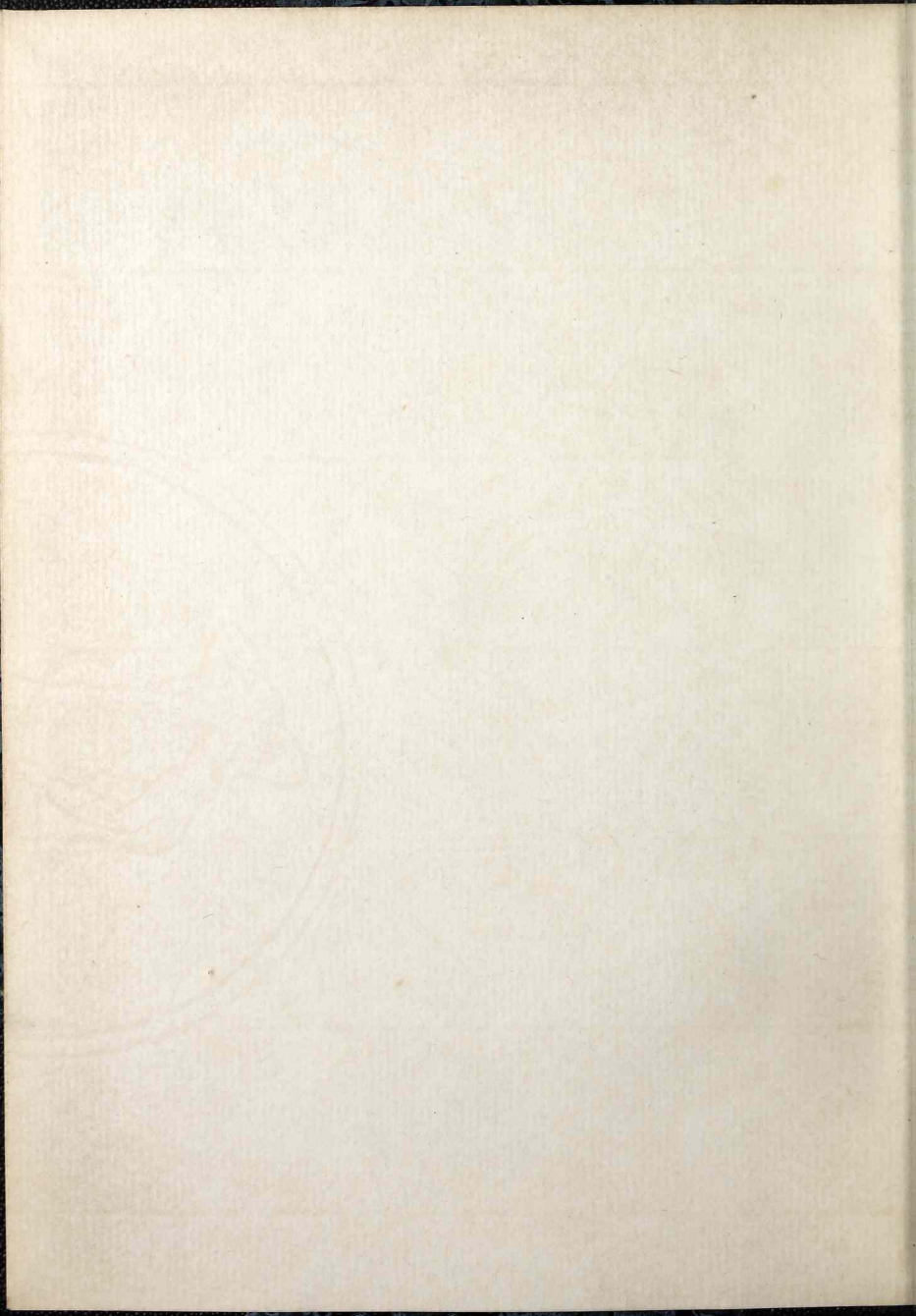
DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

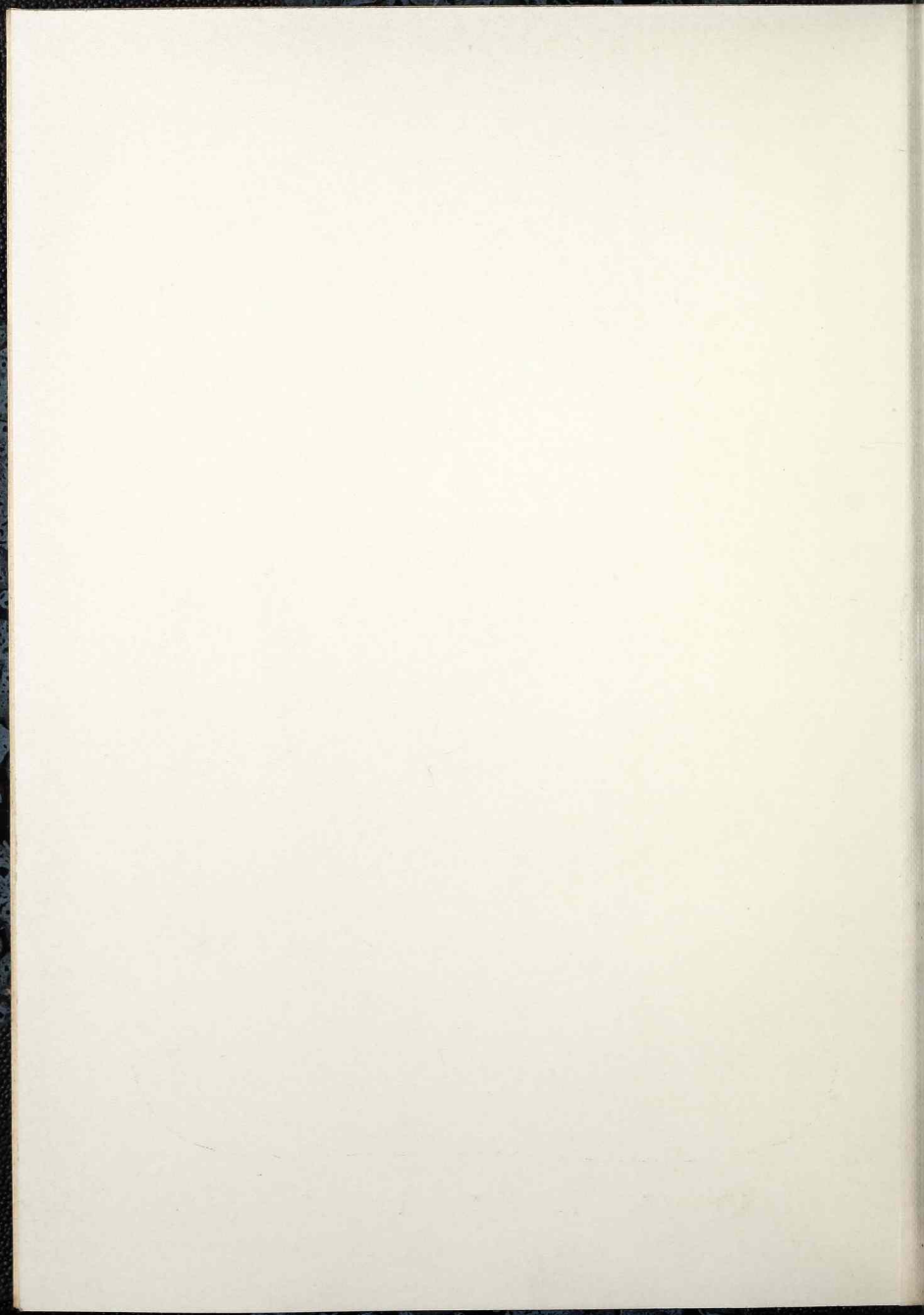

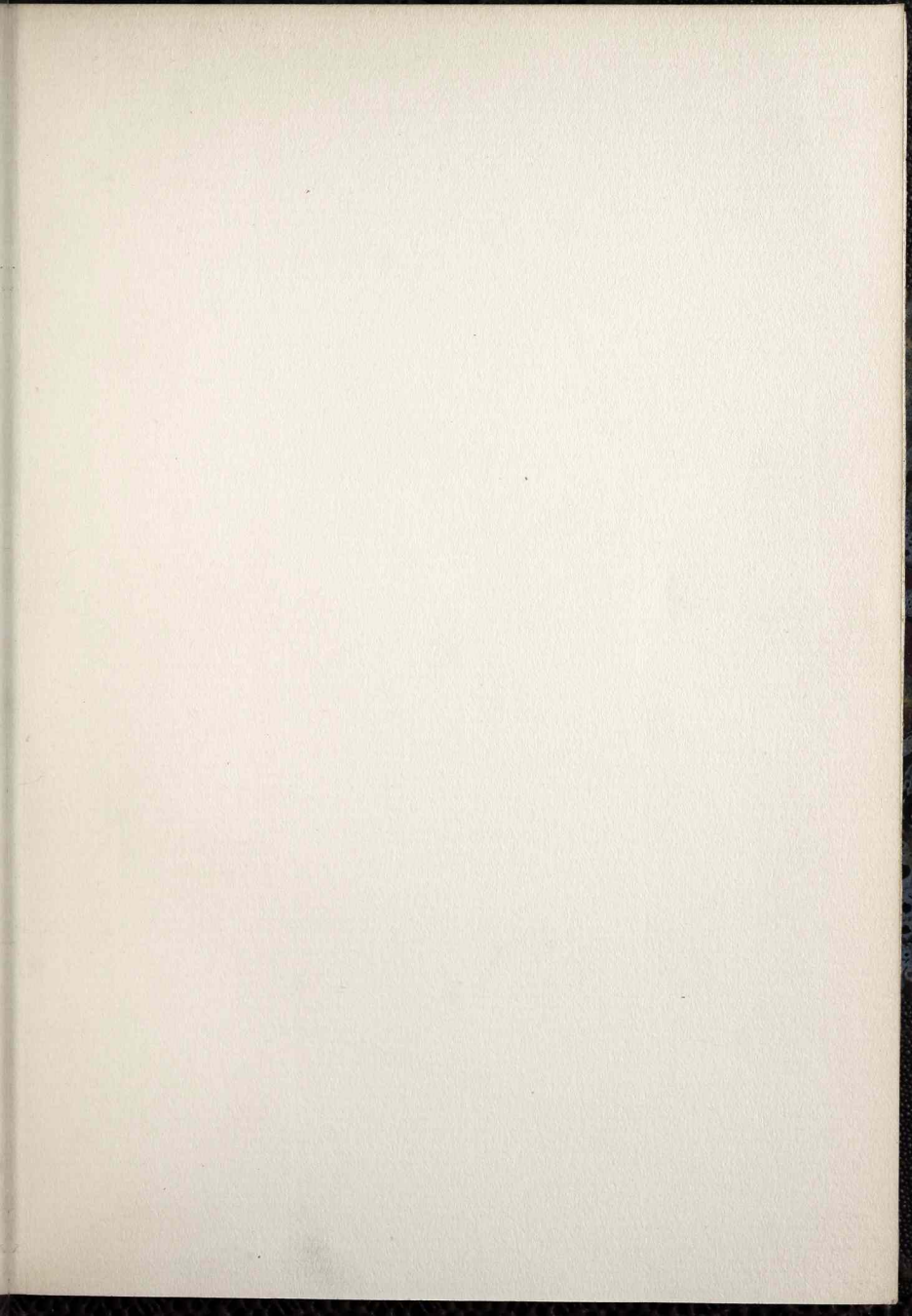

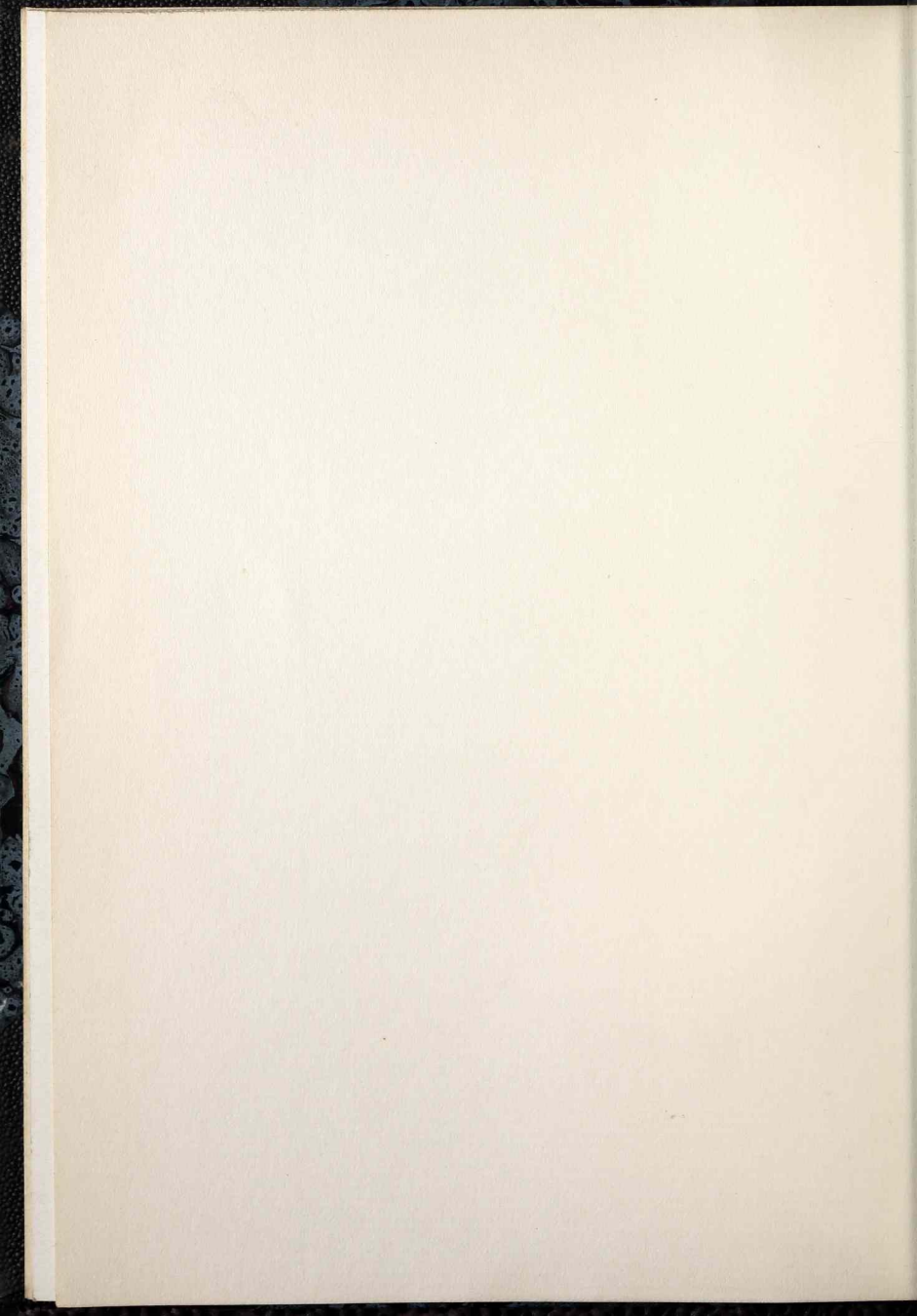
Þeppe Akjær Løper Tækki

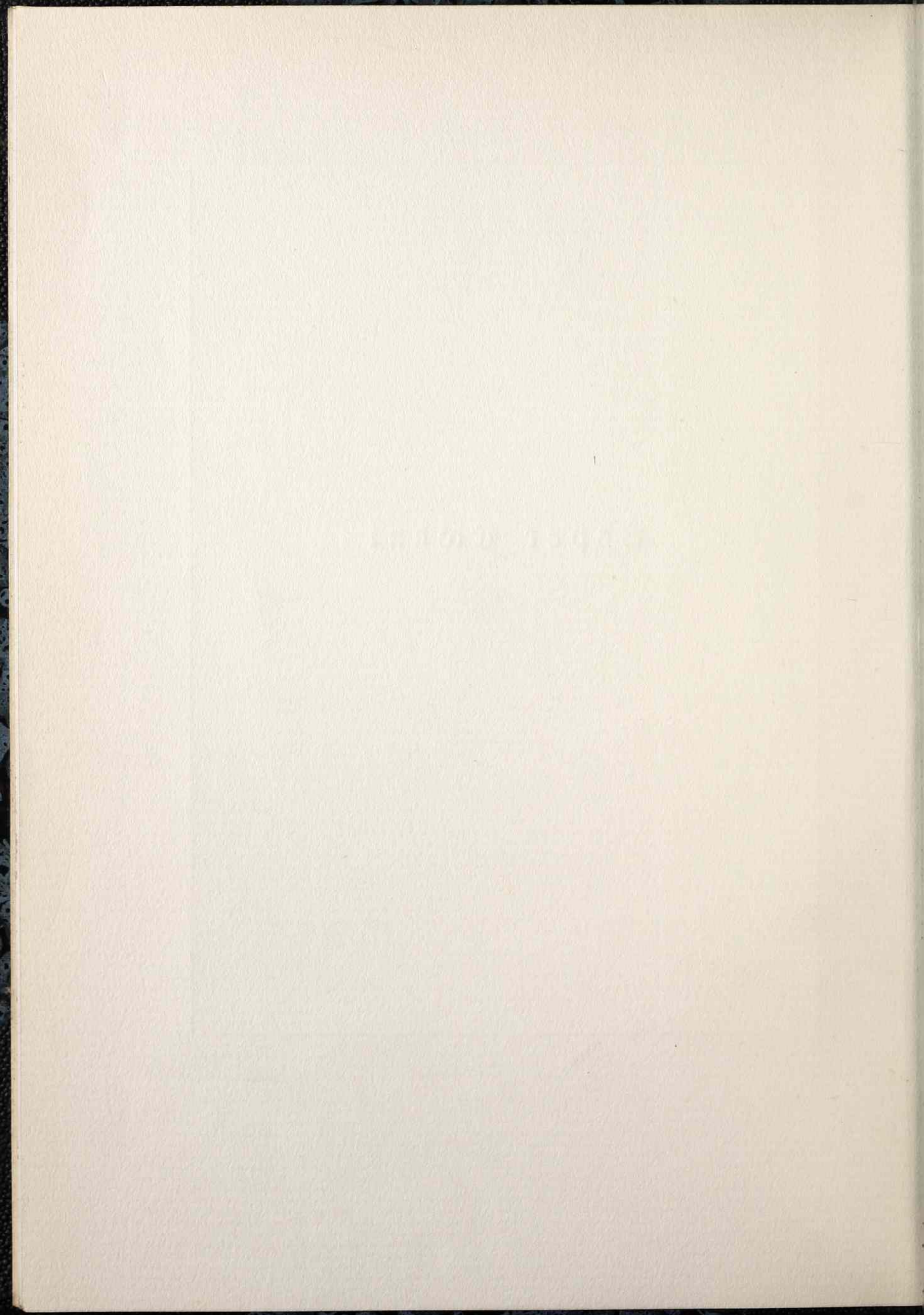
G · B · H · J

Esper Tækki

Jeppe Aakjær

Esper Tækkí

En Sallingbo = Empe

Apr. 1900.

Gyldendalske Boghandel = Nordisk
Forlag = Kjøbenhavn og Kristiania
MDCCCCXIII

Kjøbenhavn — Græbes Bogtrykkeri

A war drøwen te Sfyw¹ Bathemejmarfensdaa²,
 a haaj Peng' i mi' Lomm' og war jawnhen
 glaa',
 a haaj sol' en Pa' Dwner³ og fjowt mæ en
 Gris,
 a tyt, en war fanter⁴ og straag⁵ te æ Pris.

Tho søen haaj a halles⁶ mi' Uerind' forretted,
 saa a fu' saawal ha' rat⁷ hjem te mi' Nætter⁸
 og søen kommen te aa staa hət ved wor Muer,
 men a er — Gud naad' mæ! — ett bejer end
 qued;

¹ S fyve. ² Bartholomæus Marfedsdag (24. August).

³ Et Mars Studefalve. ⁴ frist.

⁵ glat i huden. ⁶ halvvejs.

⁷ raft. ⁸ Nadver.

for flyw' aa æ Bøj, nær en helsen fa' blyw',
 især da saa faale¹ en Kjøfsted som Skyw',
 komm' dogrend² te Hjemmen ved Dryw'dawstid'³,
 nej, det haar æ Tæffi nu aalle fu' lid'!

Nej, nu fu' der spring' en Pa' Mark af mi'
 Peng',
 æ Gris fu' jo sto te Digis⁴ saalæng'.
 Nu, a kam te Stagren⁵ op ad æ Gaad',
 a vild' ha' mæ en Hivert⁶, men aalting med
 Maad',
 saa trowr a nu ett, det fa' gjør' wos nø Skaad',
 — og nær a haaj faat mæ en jawn bette
 Kant,⁷
 vild' a hen og fornyw' mæ ved jet heller andt.

¹ herlig. ² dvaffende.

³ Tiden, da Kreaturerne drives ud (Kl. 3 Eftm.)

⁴ Kjøbmand Dige. ⁵ Vandren.

⁶ Rus. ⁷ glad Rus.

En ffa' ta' fi' fornywels', imen'¹ en ffa' fo'e².
Bathemejmarkensdaa — da saavidt a forstor —
den kommer ett mir end jen Gaang om æ Dr.

Og Joses, hwad er wal ett Skyw' for en Bøj!
Det er helsen nø andt end som Aafjær hæ' fløj³,
hvor æ Stimmel blæw saad te mæ⁴, som de
sejer,
og det fund' vær' gjord' baade ringer' og bejer...

Men hwad a vild' sej' jer for sand' nu om
Skyw':
De haar Hus' der paa Lav, te Gud fri mæ! saa
hyw'
— om a stod paa mi' Tæ'r i mi' Støwl' saa
styw',

¹ imens. ² faa det.

³ fløj.

⁴ o: hvor han blev født; Stimmel (Soldestimmel) = Ramme.

a fund' fand'n mæ ett now te dje' Dwr¹ med en
Ryw'!²

— Naa, a er nøj staffed og law i æ Saad'l³,
men helsen en jawnhen faast bette Kaa'l.

Nu, a drøw omfring, som Wotherr' han vild'
fer' mæ,
som nys a haar saa', a haaj Eyst te aa rer' mæ!
Og a kam jo hen for wor Kjemand hans Dar;
han so paa en Prif, hwad æ Tæffi war ward.
Og han bøj mæ ind paa en Dram og en Sfro,
a fku' søg' mæ en Sæd'; han vild' ett læ'
mæ go.

Han spur' te mi' Uwling og spur' te mi' Kuen'⁴,
— om mi' Hy⁵ war i Hus, om mi' Byg lod sæ
buen'⁶,

¹ øverste Top. ² Rive. ³ Sadlen.

⁴ Kone. ⁵ Hø. ⁶ lægge i Baand.

Æ Pigger¹ fu' mærk', a war opp' i æ Wand',
 de pejt' paa mi' Skaad': „Ska' den i æ Pand' P“
 De grinned og flinned; — det er, som det bør —
 æ Pigger de ynder en Kaa'l med Humør!

Nu, a fild² jo ind te æ Hundhued', J ved;
 a fjomt mæ en Kaffe og to' mæ nøj te'e.
 Hvem sejjer dér drutten³ og loger⁴ ved'e Dar?
 Wor Snejfer Niels Ryl' saa tynd og saa tar,
 og sønden for ham lisse laang som en forf
 mi' Vringl aa en Nobo⁵ den Sluri⁶ Jens
 Storff.

Tho det Nobosfaef fu' nu vær' det samm',
 for a maa snaar fød' baade ham og hans Samm',
 isywr⁷ de øj' mæ mi' Hawer⁸ hwer Stjell'⁹,
 saa der bløw sgu hwerken aa mol' heller pell¹⁰.

¹ Pigerne. ² faldt. ³ drutten, tvær. ⁴ figer.

⁵ min umedgjørlige Nabo. ⁶ Camp.

⁷ i fjor. ⁸ Havre.

⁹ Straa. ¹⁰ male eller pille.

Naa, a haar fgi aalle fu' lid' aa vær' fjedte;
 a bøj dem herran baade ftur og bette.
 U raast te æ Vært: „Tho a gir en Kryl'¹,
 læ' dem dep² dje' Nep baade Storf og Ryl'!“

2E Krowr er en Stej, hwor æ Burd' de er beged,
 wor Daaler' og Marf' hænger i 'em som Teger.
 2E Hundhued — a fo, han bløw' al' beveded,
 da a bad om no' DI³ — og det af dem fpeged!

Vi smumred⁴ og gumred og fagelt og faf
 og ffinfed og flinked og drevelt⁵ og draf,
 men ett te en haaj je det ringefte Taf
 for hwad en fo' her og fylt' i det Daf.

¹ Omgang Driffevarer. ² dyppe.

³ nogen Mal. ⁴ smusede.

⁵ tabte Drøvet.

Tesidst bløw æ Stor^k da saa vringled¹ og
vraang,
fordet a vild' ett ha' hans Kler i mi' Paang.

U betal' mi' fortæring, og den haaj wot stur,
a war seen ett mir end jawnhen gued,
da a rêst' mæ laangle op fræ æ Burd
og lod mæ forlyd' med de spidige Urd:
„Nu knævrer æ Stor^k imud Awtensti;
saa maa en no^k hjem, men'² æ Dwn fa' fi!“

Det war lig' under Awten, da sidst a kam ud,
der war Eyw i det hiele, i folk som Natur;
hérud' stod æ Stor^k paa æ Skorstjen' og knævred,
æ Gjes de nevred³,
og æ Teser de hwirmt⁴ ag gnaffed og pjevred⁵.

¹ umedgjørfig. ² mens.

³ pluffede af Græsset. ⁴ mylrede.

⁵ snaffede i Munden paa hinanden.

Dg hen i en Pwot¹ imell' Potter og Gris',
der sang den blind' Niels Powlfen hans Vis'.
Dg folk sang jo mej, te de græd i Spande;
a to' en Pa' Towner og græd med de anne'.

Æ Stien war saa wod af de Torer, vi mist,
som en ffjedløs² Knæjt fu' ha' stawn der og
pift.

U næjter æ aalle: Det er en fornywels'
aa hør' saa grusfele laang en Besfrywels'
om Kjerlighids fagter og sørgendis Mø,
der nappele hwerfen fa' low' heller dø,
da hen=des fjer' Ven er paa ffummende Sø;
og aalle a hører de Towner ijen,
far a tinker paa Kjesten, ilaw a ffu' hen³.

¹ Port. ² uartig.

³ Kongens Tjeneste.

Den blind' han træffer æ Towner saa laang',
og vi maa træff' atter¹ med Tænd' og med
Taang'.

Te æ Mand jo war blind, det so en, war sand',
for det stod aa løf' paa en Plaad' i hans Pand'.

— — Seen drøw a omkring imell' ølle og fent,
te a saa': Esper Tæffi! si nu aa komm' hjem!

Worherr' ska' ha' Taf — skjønt ett a ku' si'en,
saa fand' a mi' Pues', og æ Gris war i'en.
Dg sjel om saa ett en haaj hat æ saa pyntelev,
en to' da imud mæ jawnhen fryntelev²
og punst³ i æ Pues' og løffed saa gryntelev.

¹ efter. ² glad.

³ flødte.

Nu, a lod æ bette Pegasfi forsto,
te a war si' Hosben, og nu sfiu' vi go.
Det swored en aalle en Kiren opo.
Og a smed æ Pues' med æ Gris po nu' Nass',
og a slunted aa, og æ Gris to' tetass'.

Men aalle faafnaar war vi ud' aa æ Vej,
 faa flottes æ Løjter, faa flowntes æ Nøj¹,
 og æ hal'gammel Øwn' haaj Hyr' med aa
 flaw'e²,
 hwormøj der war ret, hwormøj der war fawed³,
 faa mæ selle Hjawl⁴ gif og vringelt og rawed' —
 jen Bien o æ Vej og jen o æ Uwer'⁵.

Men a haaj ſgi ſlet ingen frøjt for æ Vej,
a vidſt', det vild' ſkrid', nær a føst kam i Skrej⁶.

¹ svæffedes Uret. ² finde ud af det.

³ forfært. ⁴ pjaalt.

⁵ Agrene. ⁶ Gang.

Dg a knogelt aa¹, — øwer Baffer og Daal' —
med æ Gris o mi' Naft' og æ Skaad'² ved æ
Haal'.

A war saa tepas i mi' Sind med mæ sjel.
Det snurred for æ Ører med Dans og med Spil.
Te dawle en tyffes æ Træsko er taang',
ijawten æ Bjen' war saa lin' og saa laang',
te sprang de en Kjerf' — de rejnt æ vis
aalle —
ett den da i Balling, for den er jo faalled³.

Søen ffejted a aa, lisse waffer a fund';
i Resen a slowes en Graan med dje' Hund';
de tyt wal, te haaj a jen Hund i æ Ræf⁴,
saa fund' a wal osse ha' flir' paa Slæf;

¹ afede affed. ² Skadefisken.

³ uden Taarn.

⁴ o: en Rus (en Hund i Rebet).

men da a haaj fleged¹ dem lidt med mi' Sfaad',
saa fund' a saa Lov te aa gaa paa mi' Maad'.

A nowed æ Baff' nied te Hagens Møll',
æ Nies' godt ofor, og æ Bjen' maatt' flaa fel',
og wa'e sæ² en Gaang, te de ett fulle mej,
saa slow jo æ Stager³ en Es o æ Vej.

A snaffed' te'e Gris, den snaffed' te mæ,
og somtid' saa grynted' enhwer for sæ.

Den war bløwen nøj urrise⁴ nied ad æ Baff',
det ga' jo nø Skump, og a slow en Pa' flaff'.
Men en Dyr ka' sær wal læ' sæ besnaff',
nær helsen der er Kondovitter ved 'en,
og en taaler stabil og gessjefstig te 'en.

¹ fjærtetegnet. ² hændte det.

³ Benene. ⁴ vanskelig.

A saa'e¹, som det war: En fku' hjem og vær' Gris
for mæ og mi' Kuen' lidt nurden Skjerris.

En gued Behandling vi bæggi vild' und' 'en,
en fku' saa sæ en Lej', som en Baa'n vild' misund'
'en.

Æ Skowr² fræ wor Dowr og æ Kind'³ af mi'
Brød

fku' 'en glaadle⁴ bekomm' te fi' salige Død.

Og hwad 'en saa får haaj wot værkle og frot=
ten⁵ —

den Taal' flo' ilowle æ Gris i Lotten⁶!

Tho a vild' maastisæ ha' saa' 'en nø' mir,
men a bløw nø hjamff⁷, a maatt' sætt' mæ aa
bied'⁸.

¹ jagde det. ² den Del af Grøden, der brænder paa Grydens Bund.

³ Ringen. ⁴ gladelig.

⁵ gnaven og tvær. ⁶ Lytten.

⁷ flov i Smagen. ⁸ bede, proviantere.

A vidst', a ffu' ha' en Krumm' Kruff' i mi'
Lomm',
en stywle Pæl heller søen kund' 'en rumm'.

A haaj aalle saasnaar faat æ Kruff' te æ Mund,
får det refer en Hwæl¹, og i samme go' Stund
det rammer mi' Kruff', saa mi' Håand bløw som
Bly,
og æ Brændvin det stritt' inud Himmelens Sky!

Au, a haaj nok her', baade jen Gaang og tow,
te der war nøj firri² ved Hagen hans Brow.
Der østenfor legger nø rædele³ Baffer,
og ældgammel folk de hwiffer og snaffer —,
snaar er det om jet og snaar om nø andt
fræ den Gaang, de Swensf'⁴ war ud' ad den
Kant.

¹ Strig.

² noget myffist.

³ fæle.

⁴ i 1658.

Dg manne haar mødt — seer gaar da æ Taal' —
mell' aall' dæhæ'¹ grimmige Baffer og Daal'
en huedløs Sow med en Krøll' o æ Haal'.

Te nu det war hind', der haaj drøwn hinne Spil,
det tint' da æ Tæffi endlemol'² sjell

Nu, a vil s'mænd ett gjør' mæ bejr, end a er:
A trower den Slemm'³ haar pudsed Worherr'
og skast wos nø Skidt, der staar wos imud,
især nær æ Dramm' er bløwen for stur'.

Dg heller' ved Daa en mandhwolm'⁴ Kow
end ved Nætteti'er en huedløs⁵ Sow,
Iæ' hind' saa ha' Krøll' enten for heller baag,
æ Tæffi skal ett atter den Slaw' aa aag'⁶! —

¹ disse.

² netop.

³ fanden.

⁴ rasende.

⁵ hovedløs.

⁶ age.

Hwad enten det nu war Worr'¹ heller Høwed,
saa fa' J sgi trow mæ: Mi' Hjamshied² war øwer.

Æ Næt war saa swot som begendes Kwol,
æ Møll' laa derhenn' og brust' i si' Hwol,
en jenle fowl ku' en hør' gif og rylred'³,
en Dief' heller Ryl', det kam da saa fylred'.

Mi' Ryg, der nys får war saa warm aa æ Gris,
af Angst den med jet nu bløw foldre end Js.
A snapped æ Pues' med æ Gris ved æ Mund',
og op a lod knyg' lisse virm⁴, som a kund'.
— Det er da saamej en forbandede Baff',
og sær da i Mørk', med en Gris paa æ Raff'.

Æ Gris den grynted og pef uden Een⁵.
A tyt, der war nej, te der grynted ijen!

¹ Spøgeri.

² Uttilpashed.

³ flynfede.

⁴ raff.

⁵ Ophør.

— seen loffed' og grynted' og hêf i mi' Sæf.
Saasor' a stod still', a het funks æ Bæff'!

Dg æ Gris, bette Bøen, en war ett te aa styr'!
en sprang paa mi' Ryg og holdt jo en Hyr'¹
og pêf og to' po, det elendige Myr'!

Nu, a tyffes ett, a sfu' regnes for Baa'n,
men a war nu ræj, saa det bundted en Gråan²!

Jo mir a saa æsfelt mæ³ for aa fomm' op,
jo længer' a tyt, te a haaj te æ Top.
Tho a vild' sgu' nødde⁴ o den huedles' aa rid'!
U tinker, de Bøster vild' mærkes nøj strid'
hen øwer æ Brinker ved Kwældnættertid'⁵.

¹ gjorde en Staahej. ² flodjede noget.

³ anstrengte mig. ⁴ nødig.

⁵ o: omfring ved Kl. 9 Aften.

Nu, som I ka' si: A kam jo da fræ'e¹,
tho hwem fku' wal hejsen fortal' jer dæher!

— Se, aalle saafnaar' haaj a fluppen æ Sow,
saa fild æ Stump Gris en Gryssen te Row.
A saatt'n o æ Wajf'², destaaen' a sunded mæ,
mi' Bjen' de bevred som Syvviistro'³ under mæ,
og mi' Mund' og mi' Næw' og mi' Hals og mi'
Drowl'⁴

war saa tæste og tar som æ Skawt aa en Stowl'.
men ett a turd' rer' ved æ Kruff' med en
Haag';
a war ræj, te æ Sow fku' kamm' faaren⁵ te=
baag'!

A war træet, fa' I trow, i hwer jennefte Lemm',
a haaj ett hat inud, om a nu haaj wot hjemm'

¹ fra det. ² Dejbanen. ³ Sivvitraa.

⁴ Gane. ⁵ farende.

og fu' lejn¹ mi' gro Hued paa æ Pud' ved mi'
Kjefsten,
og fu' her' hinne Snorken. Men a maatt' te Eisten.

Æ Vej war jo laang, og æ Bjen' iffuns staffed.
Æ Maan' gif og skult' sæ derhenn' øwer æ Baf-
fer;
en fund' ring' hold' æ Hyr', for æ Himmel war
sløred',
saa en wojed i Blaanner² te øwer si' Ører;
men somtid' saa røw en æ Blaanner tebaag'
og laa' øwer jen af dem tyffest' si' Haag',
saa tyt a, en grinne³ hen te mæ og læsped:
„Kiki, Lejner'³! Hudden gaar æ dæ, Esper?⁴“

Og det gi' jo snavs, det war derfor han spur',
han fu' mærk', a war ett hiel rejn i æ Hued⁴.

¹ Iagt. ² Skyer. ³ Laaddenøse, o: Gæststif.

⁴ o: ædru.

Maenej, bitte folkens, her war æ det minfæd,
og derfor maatt' a gaa og fratt' i æ Brinker
og frøf paa mi' Kncær op ad Grønninghuel',
hvor en Bejskræmer sejes engaang aa vær' kuel¹,
der haaj en Slant Peng' i æ Lomm' som nu a,
a fulle i'e Vest — min' laa der endda.

For mi' Paart holder a — sand' da aa sej' —
ett af de hæ' Hwoller langs Stier og Vej',
hvor Ræw' de skræver, og ffidt folk søger,
og Fanden og hans det hwirmer og spøger.

Men gjemmel æ maatt' a — med Hjunten og
Bumfsen²;
wal wa'e, te æ Gris war falden i Domsen³,
det bedste Nøj, 'en ku' wal træng' te Sown,

¹ kvælt. ² Dællen og Slængren.

³ falden i en let Blund.

'en haaj stavn i si' Pues' i nu næjsten en Down
uden Mjælf i æ Mul', uden Blånd i æ Own.
Men nu sku' vi karenmæ¹ osse kaast' i,
saa æ Pues' ku' blyw' aavnt og æ Pirris² komm'
fri.

Saa lo' a da stryg' gjemmel Vejster Grøn-
ning.

Dér gif a saa kjes som en Kof³ o en Mønning.
Der war ikki en Lys i en Vinni⁴ aa skimm'
og naple en jenneste Lyd aa fornimm'
undtaven en Tyr'⁵, der slært mud æ Uwer'
fræ en Plag, der gif ind' o nø' Borer⁶ og gnawed.
Det haaj wot saa lyst, men saa lig' med en Ryf
saa wa'e, som æ Maan' skuld' ijen rend' i Syf⁷,
og mi' gammel Briffer⁸ kam haadt i Betryf⁹.

¹ sandt for Herren. ² det lille Væsen.

³ Hane. ⁴ Vindue.

⁵ Tøjr. ⁶ paa nogle Græsmarker. ⁷ Synf.

⁸ Øjne. ⁹ Befneb.

fræ Grønning te Breum a flaaed' en hedle¹,
men Grinderslev Kloster er ett med dem
redle²;

omm' vejstenfor Breum de viser no' Knold',
der wa'e sgi de brænd' dæher Tisse Trolde³;
no, dem sfa' fanden jo wal behold',
for kam de tebaag', fæ' dje' Dom revidired,
er æ aalle saa vis, de ijen bløw levired.

Nej, Grinderslev Herremand, ham Wolmer
Lyff⁴,

der flyw'r paa en fwołswot Hejst si' Ryg,
æ Mand og æ Hejst i jen jenneste Styff',
ham tær⁵ han flaa værles⁶, den Slemm'⁷ —
aaaja,

for ham er der ingen anner, der vil ha'!

¹ hæderligt. ² tilforladelig.

³ henrettedes 1686.

⁴ Valdemar Lyffe † 1657.

⁵ tør. ⁶ gi' fri Tøjle. ⁷ Djævelen.

Det war Mett', der fylt hinne Boen i æ
 Kjeld' ¹
 for fjel saamo' længer' for Jomfru aa gjeld'
 og danf' med æ Junker med Øwn' saa mild'.

Nu danser hun awed om Ustrup Laad',
 men' Kwoiborg Skov den fælder si' Blaad'
 og Lowerbaks Kragger de sfogrer: „Haa-haah!“
 Men får te æ Hjord' han sæjfter hans Kow,
 sfa' hun hjem te æ Kjerf' øwer Duled Brow,
 og hwad end der saa kommer i hinne Vej
 om Dyr heller Menneff' — det slæver hun mej.

Mi' Oldmu' ³ haar mødt hind' en Nojsawtens=
 ståand
 i Drowt mud nurdvejst som en swotajted Blaen' ⁴,

¹ Bronden.

² mens.

³ Oldemor.

⁴ Sty.

hinne Tæ'r mud æ Møld¹, hinne Pand' mud æ
Maan'!

— — Som J vis haar forstavn, war æ hen ad
æ Næt.

Æ Dwn' war nøj flatted, og Esper war træet;
men opp' paa mi' Skaaldre æ Gris, selle Hork²,
haaj faat saa mø' Een, en fu' hørele snorf'.
Æ lyd'er³ og lyd'er saalæng' paa æ Spil,
te får a sanst' ve'e, saa snorked a sjel.

Med jet saa blywer æ Vej da saa strosled⁴ — —
saa war a skjewelt⁵ ud i en Uwer⁶ Kartofler!
Dér stowter⁷ a øwer paa stoendes furd,
te, Jøsfes, mi' Nies' stod faast i æ Jurd!

¹ Muld.

² Pjævs.

³ Iytter.

⁴ ujævn.

⁵ snublet.

⁶ Uger.

⁷ styrter.

Æ Gris den vowner og gi'r jo en Hwæl,
der ffor mæ lige te Uyrer og Sjæl;
a war ræj, te æ Morris¹ haaj vrejn en Bien
øwer jen af de manne forbandede Stien.

U fried æ Nies', ffjont æ Huj² war gawn;
det bløw i æ Hwol, hwor æ Nies' haaj stawn.

U trat³ sgi mæ sjel en Ræf⁴ øwr æ Bjen':
„Jh hwad ffa' de Kunster, og hwor er vi henn'?'
Haar J liede Skanker ijen tawn te Skej⁵
og ffor' Esper Tæffi hiel væf fræ æ Vej
og vælt' ham øwr'en Kartoffelmarksraad'⁶
i en Mørk', hwor ingen fa' fimm' en Skaad'⁷!
Hwis ett J fa' lett' jer — og mæ med det
samm',

¹ Puslingen. ² Huden.

³ traf. ⁴ Slag. ⁵ fart.

⁶ Kartoffelræffe.

⁷ Himte en Skade (Suglen).

skal I namm' mæ fornimm', te mi' Kjep den fa'
ramm'!"

— Men lig' i det samm', a ffa' te aa legg' Dalder¹
og haar lewted æ Kjep, der lyder en Swalder²,
som nær en flos fowl', der haar lejn o en
Plet,

forfikk³ og refer sæ modt o æ Næt.
Hwad saa det maatt' vær' — det vidst' a for vis:
Dæhér war ett Uender og hal'minder⁴ Gjes!
Men flyw' — det kund' æ, og bass' med æ
Vinger,
og hwæl'⁵, og ta' po, te æ Himmel den sfinged!

Der war nej der kam drævend',
i æ Rowstorver⁶ slævend',
der war andt, der kam hoppend' og hujend' og
sfrævend'⁷!

¹ flaa til. ² Larm.

³ ængstes. ⁴ endnu mindre.

⁵ hyle. ⁶ Rugstube. ⁷ sfigende.

A tytt da, te hiele æ Narherred maatt' hør'e,
 æ Hor stod ud som Pigg' fræ mi' Ører.
 Med jet sto'e mæ klaar, hwad den Swaldren sku'
 gjeld':
 Æ Hægser¹ war sammelt ved Breum Kjeld'²!

Tho det er en hwol lidt østenfor Kloster
 med en usfel Blat³ Wand saa rød og saa raa=
 sted⁴,
 for rød det bløw æ — fortæler mi' Møster —
 den Næt, da en Pig' her drownt hinne foster.

Hér fir'n æ Tudser dje' Haller de vrifker,
 hér kommer æ Helhejst jawnde og drifker
 og slug'er æ Wand med Tudser og Døj⁵,
 får han, sølle Staakfel, ska' ud ponøj

¹ Hægserne. ² Kilde.

³ Pøs. ⁴ ruflent.

⁵ Dynd.

i Trebjenshjunt fræ Bøj og te Bøj.
 2E Wor'uel¹ kommer og dipper hans Gæf,
 imen' han holder en Baa'n i æ flæf;
 og Gammel Pæ' Kild, der nu gaar og negrer²,
 haar her hæt Stjesu³ aa æ Wojensjegrer⁴.

Det er ett en Stej ved Uvten aa komm'
 med Gris o æ Naff' og med Kloff' i æ Komm'.

U rift, maa a sej', som en Kraag' for en Ræ'⁵,
 og tint': Uæ, Esper, haaj du wot herfræ!
 Men fig' — tho det kund' jo da ingen læ' vær'.

U ffyed mæ hen paa mi' Maw' og mi' Lor'⁶
 og loged⁷ saa ud mell' Skræpper og Stro'.

¹ Varulo.

² ryfter med Hovedet (af Alderdom).

³ stærk Larm. ⁴ Odinsjægerne.

⁵ Juglestræmsel. ⁶ Laar.

⁷ leg forfægtig.

Søen kam a æ Kjeld' saa nær, som a kund';
da tyt a, der fjared en Stjån¹ o æ BUND'.
„Hwad," tint' a, „saa mørk — og dér staar en
Stjån'!"

A pluffed en Vipp', og a tygged en Kjån'²,
men a fæf snaar andt aa bestill' end aa grund'.

I Breum og Duled der halsed' dje' Hund';
a glowed mi' Øwn baade rindend' og rund',
for, Kjet³! war æ Stjån' fjødt op fræ æ BUND';
den sprang som en Noggel omkring øwr æ Damm,
og ind' mell' æ Syvvi⁴ en tænd' i det samm'
wal hundrede Lys med flamm' øwer flamm',
og nue war blaalle⁵, og anner war rød',
men somm' war osse som grønn' i dje' Gled'.
— Se nu kund' en hejsen faa Nw' paa æ Sager.
A haar aalle fit Maag' i mi' Levedage!

¹ Stjerne. ² et Korn.

³ vips! ⁴ Siv.

⁵ blaafige.

Der war hunder af Pigger, der danst og slo' op,
og ett te de haaj jen Trærl o æ Krop!

— — Uae, Kjesten, mi' Mo i di' fire Skjowter, —
a sejer: Det war sgi nø stramlaaren Øwter!¹
Støvsnaagen², te Dans, en Awten, hal'helle³! —
De maatt' jo da ett ha' Skam i æ Bælle!

Og nue war sfred'⁴, og nue war strag'⁵,
og annet war trind' som en Søsterfag',
og kaad' war de aall' som towaars Plag'!
Jen rej paa en Skod⁶ og jen paa en Lim',
jen hjalp sæ fristele med en Stø' Sim'⁷.
De hujed og halst og kysed og fleged,
og danst og slo' op, te æ Lys de hweged⁸.

¹ bedste Krydderier.

² splitternogen. ³ halvhellig.

⁴ glatte. ⁵ fine i Huden.

⁶ Redskab, hvormed Brødet stædes ind i Ønen.

⁷ Halmreb. ⁸ viftede.

— De gammel gro Vidj¹ stod og rift med dje'
Woller²,

æ Mûs de pef rundt om i dje' Hwoller;
i Jem³ fræ æ Damm stod Syvvi⁴ og Roffer
med Døg i æ Hor og med Wand i æ Soffer.

— De haaj osse faat runfelt⁵ en Eigtist' derhen,
dér laa der saamøj en grimre jen.

U tint', om det ett war en Morders Alånd;
han rêst' sæ op med hans Hued i æ Haånd,
og somtid' han grinned og somtid han gåst',
tesidst fild han hen, og æ Hued han tåst';
naa, det war der ett saamøj aa sej te,
der er dem, der taver'n⁶ for minder end det!

¹ Vidjer. ² Ris.

³ Em. ⁴ Siv.

⁵ maset. ⁶ taber det.

Jmen' a fortæler, saa læ' mæ ett glemm',
 te mødt¹ for det hiele, der so'² jo den Slemm',
 og han war Karenmæ kommen i Klemm',
 for aall' dæhæ Hægsfer³, det war jo saa røwst⁴,
 saa vild' og saa tonted⁵, saa fjælle⁶ og drøwst⁷,
 te æ arme Stø' Skumpi⁸ kund' ingenste's vær',
 for det vild' jo fysf' ham, saa her og saa der,
 saa han maatt' bestandig lett' f'ie Sæd'.
 Saasor' han kund' blot fo dem te aa vær' still',
 saa fa' J sgi trow, te æ Skuel ku' spill'!
 Og det war ett tewtlos Værk⁹, det war Spil,
 som nær a vil sej', te wor Kat fa' vær' gjel.¹⁰

Med 'en Mangeltrill'¹¹ — for han haaj ett
 andt —

¹ midt. ² sad.

³ disse Hæffer. ⁴ røstte.

⁵ fjantede. ⁶ fjælne.

⁷ geile. ⁸ ondfindet Person.

⁹ hen i det Blaa. ¹⁰ elstovstyg.

¹¹ Mangelftof.

han gnej mud en maffrødden Hejstihued' = Kant,
tho saa kund' der komm' de Towner, der vild',
de bløw ett bejer, hwor han stod for Gild'.

Det lyd' ett godt for Kristendoms=Ører,
men sajtens nø' bejer for dem, der sku' hør'e.

Det war Synd' aa sej', te han fjedted'¹ sæ fræ'e,
han gnej, te det sfor mæ nied i æ Tær;
æ Hejstihued govred og sfræg i æ Tapper,
æ Nies' ga' Jld, og æ Tænd' de flapped.

Ja fanden han filt og drilt og sawed,
te æ Hund' tut høtte², o'e Katt' de mjawed.

Hans Haal' den piffed henn' i Hawer³ —
saa den taff aaltid aa en Pa' Trawer.

¹ fedtede. ² tudede højere.

³ Havren.

Jow, fand'n mæ, — æ Mand haar jamn gued'
Gawer,
men han bruger 'em ild', vil de jo skyld' paa
ham,
saa 'en haar fi' Hyr¹ med aa bjerre sæ fo'
ham.

— Der war manne, a fjend', nær de kam i dje'
 Klæjer,
 men som de mødt' hér med æ Bowls² i æ
 Væjr,
 søen fjend' a dem ett for Anfiels' saa lig'.
 Men dér war saa faale Stø' bown³ en Pig',
 hind' fjend' a! — Mi Nabo æ Storkes Dætter,
 som aaltid haar finstred⁴ ud' om æ Nætter —
 i Awten hun fæf hinne Wæind forretted!

¹ sit Besvær. ² Enden.

³ svær smuk Pige. ⁴ strejft.

Hun fløw med æ flok øwer Digier og Grøf;
 det war lissem, te hun regird æ tehøf.
 Hun hwistelt¹, og op lod æ ta' i en Kof²,
 som nær en Swarm Bi forlaader æ Kof³;
 og men' hun flemt hinne Eim'⁴ mell' æ Knær,
 Ka' Rytter, æ Storf'ung, knævred dæher:

Fanden fløjted og op jeg fløj
 sammen med Tørvæflynnens Røg.
 Sidder der Sod paa min hvide Krop, —
 den har jeg faaet i vor Skorstensstop.

Breum Kilde har Hæfsefest.
 Her skal I skue vor Hædersgjæst:
 Gammel Jerri⁵ med Kalkbørst-Skjæg,
 Horn i Nafften og Haar paa Læg.

¹ fløjted. ² fart. ³ Kuden.

⁴ Kof. ⁵ fanden.

Fandens Oldmor hun kommer nok
ridende hid paa sin Kryffestof;
hun og Skarnbasen følges ad,
hvor de kan lugte den gode Mad!

Her vil vanke saa sød en Smous:
Edderkopper i Diblesous.
Fanden vil smaske, ved jeg vist,
naar han faar syltet Ørentviist.

Tyrebove og Hingstelaar
steges hele med Hud og Haar,
Barnehjerter i Skarntyd'saft
de skal øge vor Trolldomskraft.

Gammel Jerriif tar jeg paa Skjød;
fiden vejer vi Salt og Brød.

Uh, hvor han vil sin Hale sno,
slynge den om os begge to!

— — Hyy, min Kage og Limeskaft!
Vis nu rigtig jer Bærefraft,
hvist os op mod den brune Høg,
før os saa hen som Tørrerøg!

Sorte Sidsel, flaa Haaret ud!
Birret, stang med din Hornsiftud!
Luften piffes som Sæbelud,
lugter fra os som Svovl og Krud!

Hør, nu spytter min sorte Kat.
Fanden fik den om Stjærten fat.
Den der vover min Kat at gjeld',
han skal drownes i Breum Kjeld'!

— — Hyrden gyser paa Duled Bro;
hej, nu slængte jeg ned min Sko!
Ræven skræber¹ langs Astrupvig,
Knulborg Ugler har fært af Sig.

Sving mod Sønder og Sving mod Nord!
Alt vi lægger i Heksesnor!
folk og Høvder i Baand og Bast —
Slaa nu Knude, saa er det fast!

Rast, I Hekser! Allat² hver Pig',
Trej Gaang' rundt om wor Kjergaardsdig',
trej Gaang' rundt for den sorte Duf³,
trej Gaang' rundt om wor Skorstenspif'!

— — I men' æ Hægser lufted dje' Haller,
vild' a stæl' med hjem. Nu skuld' æ vær'
Aller'⁴.

¹ skræber. ² parat. ³ Duf. ⁴ Allor.

A fu' hør dje' Swalder øwer gammel fils=
haw',
en Borr¹ ved æ fyw^r² i farom³ god Daw',
en Herr'mand te Gled' og nø Bønder te Plaw'.

2aa, baare en nu fu' ha saat dem dje' Gywer⁴,
 fâr de kam tebaag' fræ æ Østerfywer,
 for da vild' en vis faa dje Vred' aa fêl',
 og det vild' vær' Wand paa æ Dæwl hans Møll'.

A sejt' da mi' Gris, hvor a mint', en maat'
væx',
men a fand' en ett, hverken her heller dér.

A lied'er⁵, a sſraver, men ett te' en e' der⁶.
A raast' i æ Gal'⁷, men' hwer Ting a letter:

1 Borg.

2 fjorden.

3 forðum.

³ fordum. ⁴ deres Gjorde o: taget Pippet fra dem.

5 Jeder.

⁶ at den er der.

7 Drede

„Haar det fandens Sto' Kram da staallen en fræ dæ
og kaffisæ ædt æ Dyr te dje' Nætter!

En war ward aa fortær' med si' Spæf og si'

Ister;

det war helsen nø andt end dje' Ørentwister“!

— A war nær ved en Graad. Haaj a nu gan
aa vringelt

den laangige Vej og bløwn saa forhwingelt¹,
haaj slæft, saa mi' Rygstykker værked ved'e
og war wod², ett baare af jenne³ Swed —
saa lig' ved æ Hjemmen, snaar uden si' Dar,
sæt æ Dyr øwerstyr, læ' æ fandens Kram ta'e!

Aae bedste Kjesten, mi' Div og mi' Mø,
med hwem a haar lo=vet at le=ve og dø,
hvor saa' ⁴ du æ tit, og hvor haar du Ret:
„Hwi gor du da aaltid og vrøder⁵ om æ Næt!

¹ fortumlet. ² vaade.

³ ene. ⁴ sagde.

⁵ roder.

Du drikker dæ fuld, faar en Hummel i æ Ør'¹,
og saa vil du hwerken sans' heller hør'!

Aae, Esper, Esper! tink paa Kræ' Wollé²,
som de fand herhenn' i æ Mergelhwoller!
— Mon du ett dræf tepæls med den fyldebott'

Niels Haun,
der so i æ Krowr, te æ Sønde³ war gawn,
gif hjem ved æ Næt, blæw howormslawn⁴,
laa død o æ Hied' og blæw huggen af Ravn'!"

Seen⁵ præjfer hun Kjesten un' aa blyw' træt.
Hwad trower J saa, a ka' vint' mæ i Næt,
nær a kommer hjem fræ Swiren og Spil
og haar ett anner Gris' — end mæ sjel!

¹ o: en Åus.

² Kristian Olsen.

³ Søndagen.

⁴ bidt af Hugorm.

⁵ saaledes.

Ja som a war harmt'¹! Nej mier end de',
a war ûnd², a war flintrende gal som en Sme'.

— Nu haaj en ijen dæhæ Paf øwr æ Hued.
Haaj a ejed en Bøsf, — a haaj sfjød't dem for=
fued!

Men saa sfuld' a hat mæ en Sølvknep, forstoos,
for Hawl te dem er som Wand paa en Goes
— (heller hwis a haaj hat en Kjerkssem vejned³,
for det er det jenneft', te Hægser⁴ de regner).

Som ſeen a render og rawer i Mørk',
a træjer i nøj med hiele mi' Styrk';
det laader⁵ saa blød, men gier en Hwæl⁶,
som haaj da Fanden saat Kler i en Sjæl!
Hwad wa'e der to' po? — Behøv'r a aa fej'e!

¹ bedrøvet. ² arrig.

³ froget et Som fra Kirken.

⁴ Hælser. ⁵ lader.

⁶ Hyl.

Seen hwæler¹ fums jen Ting ved Minnet² som
Mejje³:
en bette opsæffed Gris, en træjer.

Men aalle saasor' war æ Hyl gan hen,
får aall' æ Hægser de hylt' ijen,
og lig' med en Gaang de vender dje' Skaar'⁴,
„Uae Jemmine“, tint' a, „no er der faar'!“

Æ Kjeld' laa som død. Uall' Eys de slottes.
„No haar du æ!“ tint a, „no ska' du grottes⁵!“

U griver æ Gris, som bejst a haaj Gawer
og faarer saa ind paa nø' Plovjurdasawer'
og rywer en Ægstøls⁶ Knyw aa æ Komm'
og stiller mæ an: „Æd æ Kram nu komm'!“

¹ friger.

² Midnat.

³ Middag.

⁴ Skare.

⁵ mases.

⁶ Ægstøls = Haardstøls.

for den, der haar Ægftøl ind' i si' Haand,
er hvt mud den første on=de Åånd.

Det hylt' i Luften og nied' ved æ Jurd,
som nær en Storm gaar vos styvt imud,
det sprut' som Blød'er og hwæst' som Katt';
men a lod æ hwæf', saalæng' det ett fratt'¹;
det rend' som Rotter o'e Plovsfur'=Kaamm'²:
„Ææ' vos si po jer Trav, nær æ Næt³ den er
omn'!“

— fræ æ Plov faaster i, te æ Wojnsawers⁴ End' —
saalaant ved Åwten det⁵ haar aa rend';
hwor æ Dmsfur'⁶ vender, æ Spøgels' maa vend'.
— Seen laangs ad æ fur', nu op, nu nied
fa' fjel blyw' en Hægs for lowfuld⁷ en Bied.

¹ rev. ² Plovsfur-Kammene. ³ Natten.

⁴ den Ende-Åger hvor Ploven vendes.

⁵ d: Spøgeriet.

⁶ een fure op og een ned. ⁷ svær.

Hun tægged og ffræst' og frøf for mi' fued:
„Aae Esper, sej æ eft te mi' Muer!“
A nikked' og saa': „Se no aa fomm' næf!
forgjø' hverfen mæ hejr æ Gris i mi' Sæf!“
Saa vift' a hind' hjem, hvor hun bowed' baag æ
Krat;
det war vilds¹ i æ Hued', baade hind' og æ Kat.

Ja, det er den færefte Næt, a haar hat!

— — Nu kommer der nøj, a vil aalle forsto,
om saa a ffuld' blyw' som Methuselem gro:

A gif te det fidst' med oven Dwn
og ilywl², ja ilywl' war æ Mand frejn i Sewn.

¹ fortumlede. ² alligevel.

Saa hører a jen, der med jet snaffed' te mæ;
æ Taal' maa jo sajtens vær' falden nøj ve' mæ,
for a letter mi' Hued' lidt op fræ æ Pues' —
Hvem sir a for mæ: Mi' Mø og mi' Rues',
mi' Kjesten, der stod og band' To i en Hues'!¹
Æ Træf om æ Mund fund' ha' wot nø
bejer,
æ Pind' de flævred², imen' hun sejer:

„Jh ligger din Swyen da osse og sower,
men' anner dje' folck de virmer³ og plower!
2E Hawer æ mo'⁴, og æ Row⁵ staaer ud';
men du fir jo fums aa faa nøj i æ Snud'!"

¹ Strikkede Taa i en Strømpe.

2 flirrede. 3 haßter.

⁴ Havren er færdig til at høstes.

5 Индеец.

— Det er grim fræ en Drem¹, hwor en haaj æ
 nej skjønner',
 aa blyw' rown op ved den Slaws Bønner.

A swored' æ Kwind' — og mi' Urd fild aal=
 mild'²;
 „Tho a er nok stommelt³ ved Breum Kold=
 fjeld'⁴,
 og æ Gris, bette Nøj, haar a laa'⁵ ved mi'
 Hued',
 det ett for det ûnd' men wal for det gued'.

Men Kjesten, mi' Mø, a trowr, a haar Ret
 te aa føl' mæ lissem ledt sowned og træet,

¹ Drem.

² taalelig milde.

³ falden omfuld.

⁴ Kildevæld, Naturbrønd i Møbsjærning til den gravede.

⁵ lagt.

for a haar sgu hat en beveged Næt.

A haar fandenmæ prøved saamøj, det er saale¹,
a vild' ett læw' æ om for en jaww Rigsdaaler!"

— — Nu, a fortal' op, som nu nys for J
anner;

men Kwindfolc er Kwindfolc, ihwor de saa lander;
det vil ingenting hwerken fatt' hæ'² forsto,
hwad ett te det sjel haar hat finger opo.

Mæn a sçu' wal trow, a so³, hwad a so!

— Nej, ett saa en Urd a fund' vend' hind' te
Maad'!

Mæn hun ga' en Skranni, en „Pøtt'!" og „Haa=
haah!"

i aal det Esper og æ Tæffi vi saa'.

¹ saa meget, saa en maa forbauses.

² eller. ³ saa.

A vift' hind' æ Wold'¹, hwor æ Hægser slo
 op²,
 a pejt paa æ Damm', hwor æ Lejt'mand gjord'
 Hop,
 hun swored': „Aa, spaar' mæ di' Præjß, bette
 do,
 do war swirend'³ ijaes⁴, do er swirend' ino!“

„Ja, det er ett seen aa rend' te aa forsto:
 Men her war æ no, te fanden han so'⁵!
 Men det sejer sæ sjel, te en ffyd'er forbi,
 nær folf ett haar Hued' aa sammel nej i!“

„Ja,“ saa' hun, „do er mæ en jawnhen⁶ Kaal,
 saalæng' det baare fan endes ved Praal!“ — —

— — —

¹ Voldene. ² sprang omkring.

³ fuld. ⁴ i Alfes.

⁵ sad. ⁶ dygtig.

Nu, op ad æ Daa kam vi hjem te Skjerris,
baade mæ og æ Skaad' og Kjesten og æ Gris,
fæf høsted æ Hawer og towed æ Lamm'¹,
og æ Row kam i Hus, får æ Regn den kam',
— og a fæf en Kys og endda en Pa' Dramm'!

— — —

Nej, som det imell'staånd sejes og srywes:
„Det er ett for det væ'st, te æ Katt' de rywes!“

— — Men bejst af det hiele:

Æ Gris den trywes!

~~~~~

¹ vaffet Lammene.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637
TEL. 733-4331

RECEIVED
JAN 10 1964

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO
JAN 10 1964

JEPPE AAKJÆR
SKRIFTER I FOLKEUDGAVE

TI BIND 1912—13

BAG HJEMMETS GAVL. Samlede Digte I.

RUGENS SANGE — ANDRE SANGE. Samlede Digte II.

TIDSBØLGER. Samlede Digte III.

VADMELSFOLK. Hedefortællinger. 2. Oplag.

BONDENS SØN. Fortælling. 2. Oplag.

FJANDBOER. 2. Oplag. — PAA AFTÆGT. En Fortælling.
2. Oplag. (1 Bind.)

FRA JUL TIL SANKT HANS. Historier. 2. Oplag.

HVOR BØNDER BOR. Tolv Smaahistorier. 2. Oplag. —
LIVET PAA HEGNSGAARD. Bondekomedie i fire Akter.
2. Oplag. (1 Bind.)

VREDENS BØRN. Et Tyendes Saga. 3. Oplag. To Bind.
(Udkommer i Efteraaret 1913.)

Pris pr. Bind: 1 Kr. 25 Øre; indb. 1 Kr. 75 Øre.

Samtlige ti Bind: 10 Kr.; indb. 15 Kr.

Indb. i elegante Vælskbind i fire Bind: 20 Kr.

JÆVNT HUMØR. Smaahistorier. 3 Kr. 25 Øre; indb.
4 Kr. 50 Øre.

SOMMER-TALER. 2 Kr. 50 Øre.

AF GAMMEL JEHANNES HANS BIVELSKISTAARRI. En
bette Bog om stur' Folk. 2 Kr.

NAAR BØNDER ELSKER. Skuespil i fem Akter. 2 Kr.

ULVENS SØN. Skuespil i fire Akter. 2 Kr. 75 Øre.

JEPPE AAKJÆR

Jævnt Humør. Smaahistorier.

Indhold: Jens Pot. De Ensomme. Mod Jul. Han-Skrædderen. Guds og Verdens Børn. Under Sablen. Himlens Dom. En Mennesk' ska' ved, hvad en gjør. I Nabolav. Oplyst. Smedens Overmand. En Byge. Skrædder-Lone. Tre paa een Stige.

„Kristeligt Dagblad“. — „Kun faa af vore Forfattere kan som han skrive om Emnet: Bønder. Man bevæger sig i hans Bøger, som færdedes man midt imellem de omtalte Personer og var midt imellem de faldefærdige Gaarde og de nøgne Marker. Saa naturligt, saa ligetil fortæller den kendte Forfatter...“

„Randers Venstreblad“. — „Det er godt et Dusin større og mindre Historier, Jeppe Aakjær her har samlet til en Bog. Nogle af dem er ganske korte, nærmest at betragte som Skitser og Anekdoter, andre er udformede til karakteristiske Folkelivsbilleder med sikkert tegnede Figurer, saadan som Jeppe Aakjær nu engang evner det, naar han rigtig vil. Bogens Titel passer ogsaa godt til de fleste af Historierne. En Fortælling som den om Jens Pot og hans Ægtemage ligefrem straalere af Humor og Lune.“

„Horsens Socialdemokrat“. — „Det er med Velbehag, at man tager en ny Bog af Jeppe Aakjær i Haanden og sætter sig til Rette for at nyde den; thi her er man sikker paa at komme i godt Selskab. Ingen af vore Forfattere skriver som han, alt hvad han rører ved, bliver betydningsfuldt. Han har jo fremfor nogen anden lært os at elske det, som ofte synes ubetydeligt, og han viser os, hvorledes netop det har Værd og Betydning og Skønhed. I „Jævnt Humør“ møder vi den jydsk Bonde, saadan som Aakjær elsker ham, og alle disse 14 Smaafortællinger er ypperlige. . . Der er ikke en af Fortællingerne, uden der er noget ejendommeligt og tiltrækkende ved den. Naar man har læst den sidste, ønsker man, at der endnu var mange flere tilbage.“

Pris: 3 Kr. 25 Øre; indb. 4 Kr. 50 Øre.

GYLDENDALSKE BOGHANDEL :: NORDISK FORLAG

JEPPE AAKJÆR

Af gammel Johannes hans Bivelskistaarri.

En bette Bog om stur' Folk.

A. G. i „*Riget*“. — „Jeppe Aakjær har haft det Indfald at genfortælle nogle af det gamle Testaments Sagn paa Jydsk. . . Paa Jydsk synes de sprunget lige ud af den gamle, hjertelige og lunerige Johannes' Mund, der tænkes at være den egentlige Fortæller. Og Aakjær behandler jo sin Landsdels Mundart som en Mester. For enhver, der kender lidt til dens Hemmeligheder, vil denne Bog være en lille sproglig Perle.“

„*Nationaltidende*“. — „Det er for dem, der forstaar jydsk Bondemaal, en kostelig Nydelse at høre den gamle Johannes fortælle paa sin naive og troskyldige Maade. . . Og det maa lades Jeppe Aakjær, at han er Mand for at lade sin gamle Johannes tale, saa hvert af hans Ord kommer med en egen Troværdighed. Det er, som sad man selv i Stuen og hørte den Gamle berette sin ejendommelige „Bivelskistaarri“.“

Pris: 2 Kr.

Sommer-Taler.

„*Tilskueren*“. — „Det er en Bog fuld af Vilje og Angreb, høje Ord, der er blevet slynget ud over en lyttende Folkeskare. . . Jeppe Aakjær er begejstret, lyrisk bevæget, ofte harmfuld og lysten efter at sige Sandheden, selv den, som ikke er hans Tilhørere behagelig. Han er ikke bange for at gentage sig selv. . . Og en ejendommelig Kraft faar han derved, at han saa gerne tager Poesien til Hjælp. Han er en Digter paa Talerstolen. . . Derfor har disse Sommer-Taler Bud ogsaa til dem, for hvem de oprindelig ikke er holdt.“

„*Socialdemokraten*“. — „Med god Grund er disse Foredrag udgivet. Den sproglige Kunst, hvormed de er formede, har adlet det agitatoriske Indhold, forædlet Talerne til Kunst. . . Hans Sommer-Taler bør finde vid Udbredelse.“

Pris: 2 Kr. 50 Øre.

GYLDENDALSKE BOGHANDEL :: NORDISK FORLAG

GYLDENDALSKE BOGHANDEL :: NORDISK FORLAG

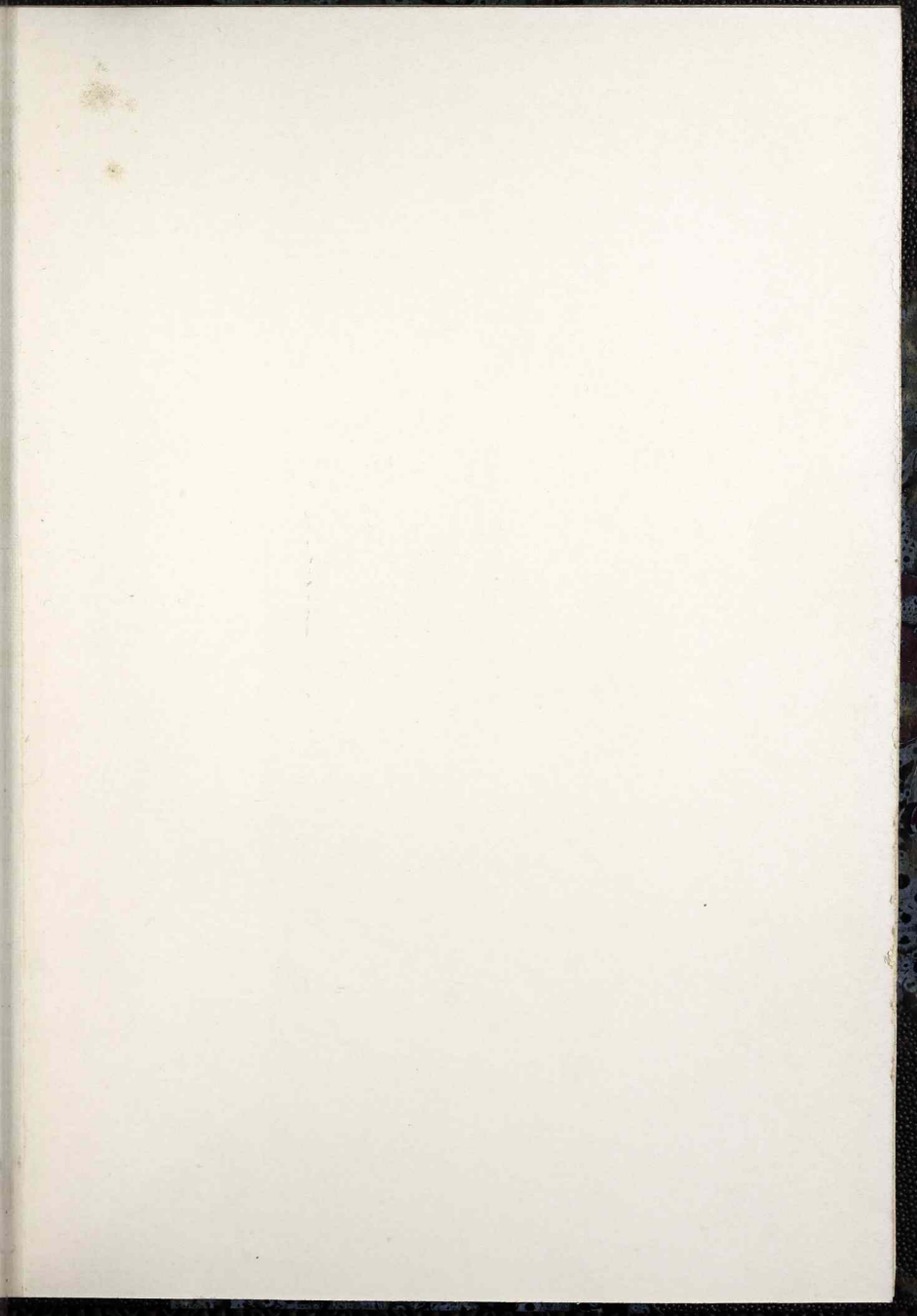
K. K. NICOLAISEN
JEPPE AAKJÆR

EN LILLE BIOGRAFI
OG KARAKTERISTIK

Med Illustrationer

Pris: 75 Øre

GYLDENDALSKE BOGHANDEL :: NORDISK FORLAG

GYLDENDALSKE
BOGHANDEL

NORDISK FORLAG

